

József Attila, Abigél és az angol tesztek – tableten

Ha a kályhától akarnánk kezdeni a történetet, akkor azt mondhatnánk, hogy egy konferencián az ebédnél jó helyre, azaz egymás mellé ült két ember. Nevezetesen egy ír és egy magyar tanár, akiknek ugyanaz járt a fejükben: valahogy behozni a 21. századot a tanterembe. Ebből született meg egy közös projekt ötlete, és ennek eredménye ma az, hogy az orosházi iskola diákjai lelkesen várják a „tabletes órákat”, és még a házi feladatokat is!

A magyar iskola a projektbe kísérletként egy ének-zene tagozatos humán osztályt vont be, velük próbálták ki, hogy mit lehet kezdeni tabletekkel az órákon. Hirtelen más lett a földrajz, a fizika, a történelem, a magyar és az idegennyelv óra, valósággá vált a virtuális tér az osztályban, más értelmet nyert a csapatmunka, ami már nem csak a fizikai valóságban létezett. A kísérlet három hónapját egy komoly kutatás foglalta keretbe. Egy kérdőív és teszt segítségével felmérték a diákok családi hátterét, attitűdvizsgálatot, matematikai kompetenciamérést és logikai tesztet végeztek. Ugyanezeket vizsgálták a kísérleti program végeztével is, aminek az lett az eredménye, hogy a kísérletbe bevont tantárgyak iránt, ezek közül is főleg azok iránt, ahol a tablettel együtt új módszert is alkalmaztak a tanórákon, a gyerekek érdeklődése jelentősen megnőtt, attitűdjük megváltozott. Igazi örömmel jártak az órákra, élveztek minden feladatot, még az

Orosháza Város Önkormányzata 2011-től vett részt egy Comenius régió projektben, aminek keretében ír partnerével együtt azon munkálkodtak, hogy a helyi közoktatásban minél nagyobb szerepet kapjanak az IKT eszközök. A projekt keretében az Orosházi Táncsics Mihály Tehetséggondozó Gimnázium, Szakközépiskola, Általános Iskola és Kollégium Vörösmarty Mihály Tagintézménye részére a főpályázó helyi önkormányzat többek között 13 tabletet is beszerezett, amivel 21. századivá tudták varázsolni a tanórákat.

angol tesztek is múlhatatlan lelkesedéssel töltötték ki, akár 100-at is egy órán.

Orosházán bebizonyították azt is, hogy a tablet az irodalomórán sem csizma az asztalon. Nagyon is van létjogosultsága, ráadásul több legyet is ütünk vele egy csapásra: amíg a gyerekek irodalmi témában önállóan vagy (virtuális) csoportban dolgoznak fel új anyagokat, keresnek információkat, önállóan vagy közösen írnak vázlatokat, tesztek oldanak meg közösen, digitális kompetenciáik is „láthatatlan módon” fejlődnek, valamint megtanulják okosan, tudatosan, célorientáltan használni az internetet. Ez utóbbi a 21. században ugyanolyan fontos, mint az újabbnál újabb technikai kütyük használatának ismerete.

Mit kezdünk József Attilával web2-n? A 4–5 fős gyerekcsapatok három hetet kaptak arra, hogy feldolgozzák a költő néhány versét (a csoportok egy-egy

témát kaptak: istenes, hazafias, forradalmi, mama és szerelmes versek). Az elemzéshez az információkat maguk keresték az interneten, majd a három hét végzetével bemutatták elemzéseiket társaiknak. Fontos tudni, hogy ezeknek a csoportoknak a gyerekeken kívül a tanáruk is tagja volt, aki kiadta a feladatot, folyamatosan némán felügyelte a munka előrehaladását, és csak akkor lépett közbe, ha egy-egy csoport kicsit „elkényelmesedett”, és túl lassan haladt, vagy túlon túl tudományos elemzést készített, ami vélhetően nem az ő önálló munkájuk volt. A tanár, ha szükségesnek látta, kérdéseket tett föl a csapatoknak, de nem értékelt. Értékelni a gyerekek értékelték egymást, valamint saját munkájukat a csapaton belül, így a csoport közös eredménye mellett az egyéni teljesítmény is ugyanolyan hangsúlyt kapott.

„Igazi örömmel jártak az órákra, élveztek minden feladatot, még az angol tesztek is múlhatatlan lelkesedéssel töltötték ki...”

És mi történt Abigéllal? Az, ami minden más regénnyel irodalomórán, persze egy kis csavarral a tabletek miatt. Aki esetleg nem olvasta a regényt, annak dióhéjban csak annyit, hogy van benne egy jelenet, amiben az egész osztály, csupa lány, meglátogatják iskolájuk volt diákját, egy köztisztviselőt álló hölgyet, aki uzsonnával és különböző játékokkal várja őket. Olyan játékokkal, amiben az egész osztály részt vehet. Amikor a regény feldolgozásában ehhez a részhez értek, azt a házi feladatot kapták az orosházi diákok, hogy csoportokban találjanak ki egy-egy játékot, alkossák meg a szabályait, amit az ő osztályuk is játszhat. Ezt a feladatot egyik napról a másikra, délutáni háziként oldották meg úgy, hogy csak a virtuális térben tudtak kommunikálni, így kellett együttműködniük. Természetesen ezt is örömmel és rengeteg kreativitással, humorral tették. A kitalált játékokat el is játszották a szabadban, hogy még teljesebb legyen az élmény.

A „tabletes órák” a tanártól is egész másfajta felkészülést igényelnek, az első alkalmakkor valószínűleg sokkal tovább is tart, de megéri. A fenti kutatás eredményei is ezt támasztják alá. Mi történik, ha nincs elég eszköz egy egész osztály számára? Alapesetben két diák használt egy tabletet, de lehetőség volt arra is, hogy ki-ki a saját okostelefonját használja. Ettől még izgalmasabbak lettek az órák, hiszen ott nem szabad telefonálni, de ha a földrajztanár kéri, hogy keressünk nevezetesen vulkánokat az interneten, akkor megengedett.

Bár ez a cikk a megvalósult nemzetközi projekt csak egy szeletét mutatja be, abból is csak egy, a magyar iskola által végzett kísérletet, valójában ennél sokkal több minden történt. És sokkal több is maradt, hiszen a partnerek partnerek maradtak egy következő, ezúttal már csak iskolákat összefogó együttműködésben is, több másik országgal kiegészülve. •

CSILLÁ SZABÓ

IKT alapú innovatív oktatási módszerek a felsőoktatásban

Nemzetközileg versenyképes oktatási módszerek a felsőoktatásban címmel indított szakmai műhelysorozatot a Tempus Közalapítvány 2014 tavaszán. A Campus Hungary program keretében megvalósuló, korszerű, IKT-támogatott oktatás- és tanulásszervezési módszereket bemutató rendezvények célja a felsőoktatási intézmények oktatási színvonalának növelése, versenyképességének fejlesztése, nemzetközi jelenlétének és a globális felsőoktatási piacon való aktív részvételének elősegítése.

A rendezvénysorozatot előkészítő műhelyen a korszerű oktatási módszereket alkalmazó oktatók, intézményvezetők, oktatási szakértők az előzetesen kijelölt témák mentén cserélték ki tapasztalataikat, és vitatták meg a felvetett problémákat, amelyek kapcsán intézményi esettanulmányokat és jó gyakorlatokat is bemutattak.

A műhely anyagai elérhetőek:
<http://bit.ly/TKAfebruar4>.

A műhelysorozaton az előzetes koncepciót és a szakmai fórum tapasztalatait figyelembe véve az alábbi témákat dolgozzuk fel:

1. **Korszerű tanulásszervezési módszerek – 2014. március 25.**
2. **IKT eszközök innovatív alkalmazása a felsőoktatásban – 2014. április 8.**
3. **Intézményi és oktatói digitális portfólió, tudománymenedzsment – 2014. május 13.**
4. **E-learning, MOOCs jó gyakorlatok a felsőoktatásban – 2014. június 3.**

Az első két műhelyen a résztvevők megismerhették a Tempus Közalapítványnak az Európai Bizottság által támogatott TANDEM projektjének keretében meghirdetett STEM (tudomány, technológia, mérnöktudományok, matematika) felsőoktatási módszertani felhívás díjnyerteseinek jó gyakorlatait is.

Nahalka István **Tanítási-tanulási módszerek, trendek** című nyitó előadásában helyzetelemzést tartott, és alternatív fejlődési/fejlesztési irányokat mutatott be a tanulásszervezés területén. Tóth Melinda és Horváth Zoltán az ELTE jó gyakorlatát ismertette **Ipari kutatásfejlesztések az egyetem falai között – különböző szereplők, projekt módszer, nemzetközi együttműködés és éles, hosszú távú K+F feladatok egy kurzusban** címmel. Lipovits Ágnes a Pannon Egyetemről egy, az egyetemen alkalmazott kooperatív munkamódszer jó gyakorlatát mutatta be tréning formában a résztvevő oktatók számára.

A felsőoktatási jó gyakorlatok szekciójában Horváth Cz. János a mikrotartalmai készítésének módszertanát vázolta fel az érdeklődőknek, akik közösen létre is hozták saját online mikrotartalmaikat, és röviden megvitatták, hogy ezt hogyan tudnák

alkalmazni saját területükön. Feith Helga és Gradwohl Edina a SE ETK-n egyelőre kísérleti szakaszban lévő *Critical movie* módszer tapasztalatait osztotta meg a résztvevőkkel, amellyel kapcsolatban rövid párbeszéd és könnyed vita alakult ki a módszer továbbfejlesztésének lehetőségeiről. Ollé János záró előadásában arról beszélt, hogy miért szükséges és miért hasznos az IKT eszközök alkalmazása a felsőoktatási gyakorlatban, azaz hogyan könnyíthetjük meg, és tehetjük hatékonyabbá a tanulást ezen eszközök használatával.

A következő műhelyt pedig azzal nyitotta, hogy bemutatott néhány egyszerű, ingyenesen hozzáférhető és mindenki által könnyen elsajátítható programot és alkalmazást, amelyek használatával a felsőoktatási intézmények oktatói interaktívabbá, közösségibbé és motiválóbba tudják tenni az oktatási-tanulási folyamatot. A hozzáférhetőség vezérfonalát követve Abonyi-Tóth Andor arról beszélt, hogy milyen programok és módszerek alkalmazhatók a speciális igényű hallgatók számára is elérhető és használható tananyagok fejlesztésekor. Kocsis Imre és társai a BME-ről egy oktatási felhőben megvalósított új